

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Търговище, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

Членове: МАРИАНА Н. И.
МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА Въззивно
гражданско дело № 20213500500243 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Предмет на проверка е решение № 70 от 02.08. 2021 г., по гр.д. № 520/ 2020 г. на РС – Попово, в частта, в която Св. Б. от гр. Шумен, е осъдена да заплати на Ф. Н. от гр. Попово, сумата от 8709,89 лв., представляваща невърната парична сума, преведена по гр.д. № 159/ 2016 г. на РС – Търговище и оставена за съхранение на 15.09. 2016 г., по силата на прекратен договор за влог, ведно със законната лихва, считано от 14.08. 2020 г. до окончателното изплащане, 326,62 лв. обезщетение за забава за периода от 01.04. 2020 г., както и в частта, в която е отхвърлен насрещният иск за заплащане на сумата от 2000 лв., частично от 16 000 лв., търсена от ищцата по първоначалния иск за осъществени от ответника услуги по договори за правна защита и съдействие. Решението се обжалва и в частта за разноските.

Жалбата е подадена от адвокат Кр. П., пълномощник на Св. Б. – ответник по основния иск. Излагат се много подробни съображения във връзка с доводите на съда, касаещи отношенията по договорите за правна

помощ и съдействие, тяхното изпълнение и събраните по делото доказателства. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на ново, като се уважи и предявеният насрещен иск, да се отхвърли и акцесорният иск за присъждане на законна лихва считано от 14.08. 2020 г., да се извърши прихващането до пълния претендиран размер. Да бъдат присъдени в пълен обем и направените по делото разноски. В съд. зас. адвокат П. поддържа жалбата.

От адв. Т. Д., е постъпил писмен отговор от името на ищцата Ф. Н.. Съдът счита, че този отговор не е редовен, поради което и не следва да се коментира.

В хода на делото ищцата почина и съдът издири нейните наследници по закон. Същите бяха конституирани по делото и това са живите първи братовчеди на починалата ищца.

От тях постъпи отговор от двама, като само един изрази категорично становище, че приема наследството в дадения от съда срок.

Съдът, като провери събраните по делото доказателства, установи следното: решението е валидно и процесуално допустимо. По същество е отчасти неправилно.

Ищцата, Ф. Н. предявява иск за заплащане на суми, които ответницата С. Б. получила в качеството си на неин адвокат по водено гр.д. № 159/ 2016 г., на РС – Търговище, за което платила всички такси – адвокатски хонорар, д.т. и експертизи. В нейна полза било постановено и решение № 441/12.08.2016 г., с което □ била присъдена сумата от 22 310 лв., както и разноски по делото в размер от 2379,90 лв., които трябвало да □ заплати ответникът по това дело – ЕТ "Б... – Х.Т." от гр. Търговище. Сумите били заплатени доброволно и преведени по сметка на адвоката, от която ищцата била доволна. На няколко пъти получила суми от нея, като четири пъти по банков път и един път на ръка. Имало и заплащане за климатик на стойност 1642 лв. на 14.09. 2017 г. Общата сума, която била получила от ответника била в размер на 11 642 лв., от общо дължимата 26 037,39 лв. Уведомила ответницата, че ако има нещо да □ дължи, да си удържи и остатъкът да ѝ бъде преведен по банкова сметка, в банка „ДСК“ ЕАД. Твърди, че не се чувствала длъжна за извършените от нея адвокатски услуги, и за получаваното внимание, тъй като, освен че си била заплатила всички разходи, на 02.05. 2017 г. била направила саморъчно

завещание в нейна полза за всички притежавани от нея имоти/жилище в гр. Попово, земи и гори и движими вещи.

Неочаквано, на 22.04. 2020 г., получила чрез куриер плик от ответницата, в който се намирала изготвена от нея справка с наименование „за предоставени юридически услуги и направените разходи през периода м. септември 2016 година – м. февруари 2020 г." , от която разбрала, че не само няма да си получи парите, но била станала длъжница с огромни суми.

Във връзка с изложеното ищцата счита, че ответникът е получила сумите по гр.д. №159/ 2016 г. по описа на ТРС без основание и моли съда да я осъди да ѝ заплати сумата 14 395,39лв. – главница, както и сумата 5418 лв. – лихва за забава, считано от 15.09. 2016 г. (датата на получаване на сумата от ЕТ "Б... –Х.Т." до 14.08.2020 г. Претендира и за направените разноски в производството.

Ответницата оспорва предявените искове по основание и размер. Искът по чл. 86 от ЗЗД бил изцяло неоснователен, тъй като сумите от ЕТ „Б... – Х.Т.” били преведени по нейна сметка по настояване на ищцата. Същите били оставени на съхранение въз основа на договор за правна защита и съдействие, кочан № 0000076383/ 04.10.2016 г. След като ищцата ѝ предоставила банковата си сметка година по-късно – на 14.09. 2017 г., незабавно ѝ превела исканата от нея част от сумата. Затова законната лихва за периода от 15.09. 2016 г. до 14.08. 2020 г. не се дължи. Освен това според уговорките с ищцата, от получените 26 037,39 лв., трябвало да задържи сумите за лихви (1347,49лв.) и за разноски (2379,90лв.) за погасяване на неплатените от нея разходи по делото. На ищцата били преведени и изплатени в брой посочените в исковата молба суми в размер на 11 642,00лв., както и 6000 лв., платени с РКО на 15.09. 2018 г. От тази сума били платени направени от ищцата разходи като за закупуване на бензинова косачка, както и на бензин и консумативи за косачката, за оттегляне на завещание и депозиране на ново завещание, за преводни такси и др. Така на ищцата били преведени, изплатени в брой и изхарчени за нейни нужди общо 18 809,50лв. Останалите 3500,50лв. били прихванати суми за предоставени юридически услуги, подробно посочени и приложени по договори за правна защита и съдействие:

№ *****/ 05.10. 2016 г. в размер на 1099,50 лв.;

договор за правна защита и съдействие № 0000076383/ 04.10. 2016 г. за

текуща правна помощ., като изпълнението продължило 40 месеца (от 4.10.2016 г. до 29.02. 2020 г.), когато ищцата изразила желание ответникът да си приспадне разходите и да преведе целия остатък. Неплатените суми от ищцата възлизали на 16 000 лв. Непогасени и дължими били и разходите за пътуване (гориво, винетки, обслужване и амортизации на МПС), възлизащи на 1920 лв. съгласно уговореното в договора.

Ищцата се е обогатила, възползвайки се от нейното време, знания и труд.

От оставените на съхранение парични суми следвало да бъдат приспаднати всички суми по горепосочените договори за правна защита и съдействие, включително по договор № 0000076383/ 04.10. 2016 г., по който изискуемостта настъпвала с прекратяването му, а същият бил прекратен на 29.02.2020 г., или с връчване на исковата молба с оттегляне на поръчката от доверителя. Моли съда, да приеме, че с подаване на отговора прави волеизявление за прекратяване/отказ от поръчката, възложена ѝ с договор № 0000076383/ 04.10.2016 г.

В тази връзка прави и възражение за прихващане на следните суми:

230 лв., платени за покупката на бензинова косачка „Райдер", на бензин и консумативи;

72 лв., платени в брой на 09.08. 2017 г. на двамата нотариуси – за оттегляне на завещанието и за приемане за съхранение на ново завещание;

60 лв. – платени на Ц.ка Апостолова поради липса на средства от Ф. Д.;

5,50 лв. – платени за преводни такси;

700 лв. – платени за косене на двора на ищцата, на Ж. Костов;

100 лв. – платени за покупка и подмяна на 4 патрона на брави;

1180 лв. – по договор за правна защита и съдействие от 04.10. 2016 г.;

1500 лв. – по договор за правна защита и съдействие от 04.10.2019 г.;

820,50 лв. от – част от дължимото по договор за правна защита и съдействие № *****/ 05.10. 2019 г., чиято обща стойност е 1920 лв.

При условия на евентуалност, ако ищцата оспорила изявлението си за задържане/ прихващане на преведените от ЕТ „Б... – Х.Т." лихви и разноски – общо 3727,39 лева, прави възражение за прихващане и с дължимите от нея, но

платени от ответника суми за разноси по гр.д. № 159/2016 г. по описа на ТРС, както следва:

1200лв. – внесени по сметка на „Адвокатско дружество Бъчварови“ хонорар по дог. № 0000000751/ 31.08.2015 г. за гр.д. № 159/ 2016 г. на ТРС;

362 лв. – платен депозит за ССЕ и СЛЕ и за призоваване на свидетели по гр.д.№ 159/ 2016 г. на ТРС;

493,40 лв., довнесена по сметка на ТРС допълнителна държавна такса по гр.д. № 159/2016 г. на ТРС;

61 лв. – платен по сметка на ТРС депозит за ССЕ по гр.д.№ 159/ 2016 г. на ТРС;

600 лв. – доплащане на адвокатско възнаграждение по договор № 0000074516/ 27.07.2016 г., което било писано като платено, но било уговорено да бъде платено/прихванато по-късно.

За останалите суми, които Ф. Д. дължала за пълното плащане на подлежащите на прихващане суми по договор за правна защита и съдействие от 04.10. 2016 г. и за разходите за 32 пътувания до град Попово предявява **насрещен иск** за присъждане на част от дължимото /2000 лв./, по договора за текущи правни услуги, за пътуване и разходи /16 000 лв. и 1920 лв./ и за остатъка по договор 95259 от 05.10. 2019 г./1099,50 лв./.

В последствие уточнява, след оставяне на исковата молба без движение, че предявява иска за 2000 лв., част от общо дължима сума, по договора за текущи правни услуги в размер на 16 000 лв., по задължението за изплащане на пътни разходи за 1920 лв. и за цялата стойност по договора от 5.10. 2019 г. № 95259 за предоставени услуги по договори за правна защита и съдействие, ведно със законната лихва, считано от депозиране на иска 29.10. 2020 г. до окончателно изплащане на задължението.

Т.е. има препокриване на претенции по възражението за прихващане по договор 95259 и по насрещния иск за сумата от 820,50 лв.

В своя отговор по насрещния иск, Ф. Н. го оспорва изцяло като неоснователен: изложените фактически твърдения, за извършените от ищцата „услуги“, за които се иска прихващане от сумите по първоначално предявения от нея иск.

Оспорва представените с отговора доказателства, от които ще се ползва

ищцата по насрещния иск и моли съда да открие производство по оспорването им.

На първо място представените договори за правна помощ съдържали предмет, различен от този, за който била поискала и ангажирала адвокат, както и твърди, че не била подписвала документи с такова съдържание. Такива услуги, включени в претенция от страна на ищцата, не били извършвани в нейна полза и не била ангажирала ищцата за нищо, освен за процесуално представителство по съдебни дела, подробно описани в исковата молба. Заплатила всички правни услуги, за което се подписала и тези пълномощни били представени по делата и съответно били присъдени разноските по тези дела. Представените доказателства били изфабрикувани и представени едва сега, когато предявила претенциите си.

В хода на въззивното дело се установи, че Ф. Н. е починала и съдът конституира по делото нейните наследници, съобразно задължителната съдебна практика. Беше им даден срок, според заявеното желание от другата страна, до провеждане на първото по делото заседание след конституирането им, да заявят дали приемат наследството. Всичките трима правоприемници са първи братовчеди на ищцата Н.. Това са Ц. Н. от гр. Варна, Т. А. от гр. Шумен и П. М. от гр. Шумен.

Ц. Н. заяви, че приема наследството на Ф. Н.. Т. А. подаде две молби в различен смисъл, като във втората е направила заявление за отказ от наследството. П. М. е редовно призован, като му е връчено разпореждането относно задължението да заяви дали приема наследството. Не е изпратил писмено заявление и не е взел становище по иска. Такова становище няма и от единствения приел наследството Ц. Н..

Като се има предвид това, съдът счита, че производството по делото следва да бъде прекратено по отношение на наследника, който се е отказал от наследството изрично. По отношение на другия, той вече няма право да приеме наследството, но може да бъде спорно дали производството по делото следва да се прекрати. Но като единствен ищец следва да остане Ц. Н. от гр. Варна. Следва да се изпрати копие от отказа на Т. А. на РС – Попово, за вписване в книгата по чл. 49, ал. 1 от ЗН.

От съвпадащите изявления на страните пред РСТ, изложените в исковата молба обстоятелства във връзка с това какви дела са водени, какви

суми са присъдени по гр.д. 159/ 2016 г. и на кого са заплатени доброволно по сметката на адв. Б., съдът приема тези факти за установени. Т.е. по сметката на адв. Б. са преведени общо **26 037,39 лв.**, от които **3727,39 лв.** са за разносните и лихвите, на 15.09. 2016 г. Това се установява и от писмените доказателства.

Също от съвпадащите изявления на страните в исковата молба и отговора, както и от свидетелските показания се установява, че тази сума е била оставена у адв. Б. да я съхранява, при условие, че при поискване от ищцата, ще ѝ бъдат превеждани определени суми, а за някои допълнителни услуги ще може да си прихване възнаграждението.

Страните спорят какви точно са били именно тези допълнителни услуги.

Страните не спорят, че по искане на ищцата, ответницата е превела по банков път, на четири пъти по 2000 лв. и един път на ръка е дала още 2000 лв. Също ищцата признава, че от тези пари ответницата е закупила по нейна поръчка климатик за 1642 лв. и е съдействала за монтажа му.

Не се спори, че ищцата е живеела в гр. Попово, а адв. Б. живее и работи като адвокат в гр. Шумен.

По отношение на спорните факти и обстоятелства съдът установи следното:

След като било спечелено гр.д. № 159/ 2016 г. ищцата била много доволна и двете с ответницата установили отношения, които прераснали и в нещо повече от прости отношения между адвокат и клиент. Ищцата искала от ответницата не само правни съвети и консултации, но и лични услуги, като от близък човек, на когото имала доверие. Ответницата започнала да превежда суми на ищцата. Били подписани няколко договора за правна защита и съдействие:

Договор за правна помощ и съдействие № 76383/ 04.10. 2016 г., съставен в гр. Попово, като основание и предмет на същия е записано: „За охраняване преведените на 16.09. 2016 г. суми от ЕТ „Б... – Х.Т.“, като прихваща разходите за Ф. Д., такси, по 60 лв. за всяко пътуване до Попово (р-ди), по 400 лв. месечно за консултации, за справки в администр. и за изготвени док., съгласно Наредба № 1/ 2004, с прихващане, извършено при

прекратяване на договора, като за лихви и разноски задържи за делото".

В пълномощното към този договор пък е записано, че Н. упълномощава Б. да я представлява пред всички съдилища, административни органи, Община Попово, СЗГ и др., като прави справки, да получава документи, да заплаща такси, да сключва договори и да съхранява документи.

На същата дата, 04.10.2016 г., в гр.Шумен е съставен договор за правна помощ и съдействие №76382, в който като основание и предмет е записано: „изпращане на писмена покана до ЕТ „Б... – Х.Т.“ за заплащане обезщетение за забава върху сумата 22 310 лв., в размер на 7231,56лв., съгласно ССЕ, приета по гр.д. №159/2016 г. ТРС, при липса на доброволно плащане да изготви ИМ и предяви иск за сумата пред ТРС". Договореното възнаграждение е в размер на 1180 лв., за което е записано, че се прихваща от преведените на 16.09. 2019 г. В пълномощното към този договор пък е записано, че Н. упълномощава Б. да я представлява в нотариално производство и РС – Търговище, като покани писмено ЕТ „Б... – Х.Т.“ да платят доброволно обезщетение, съгласно приетата по гр.д. №159/ 16 г. на ТРС, ССЕ; да получи сумата от 7231,60лв. + разноски по своя банкова сметка; при отказ от доброволно плащане да предяви иск пред ТРС.

На 05.10. 2016 г. адв. Б. изпраща по ел.поща покана до ЕТ „Б... – Х.Т.“, за плащане на сумата доброволно. Търговецът отказва, но по същото време в къщата на ищцата станал пожар. Ищцата си помислила, че това може да е умишлено, за да я сплашат и да не си търси лихвите. След това се обажда на ответницата и казва, че се отказва от делото и не иска да търси лихвите. Няма доказателства ответницата да е извършвала други дейности по този договор.

Страните са подписали и договор за правна помощ и съдействие № 95258/ 04.10.2019 г., съставен в гр. Попово, с предмет „1. Снабдяване скица от ЛКГГ за недвижим имот 173009 в с. Априлово, кад.№ 00566.173.009 по КККР-300 лв.; 2. Проучване и процесуално представителство по изготвяне на горско стопанска програма и по сключване на договор за изпълнение – 20 ч. по 60 лв.= 1200 лв.(не вкл.ком.р-ди)", или общо договорено възнаграждение 1500 лв., за което е записано, че е прихваната от преведените на 16.09. 2016 г. В пълномощното към този договор пък е записано, че Н. упълномощава Б. да я представлява пред АГКК за снабдяване скица на имот, гора 00566.137.009 – с. Априлово, като осъществява представителство при изготвяне на горско-

стоп. програма и сключване на договор за изпълнението □ – преговори и изготвяне на договор.

Във връзка с този договор, от свидетелските показания на свид. Ангелова се установява /л. 183, с. 8 от протокола/, че са водени разговори по този въпрос. Свидетелката и ищцата посетили горското стопанство в Попово и разговаряли по въпроси за горите с управителя. След месец дошъл човек, който представил документ за подпис – протокол според свидетелката. Този документ е изпратен на ответницата по Скайп. Не бил одобрен от адв. Б. и нещата приключили с това. По делото е представено копие на пълномощно, за което се твърди, че е този документ.

С договор за правна помощ и съдействие № 95259/ 05.10. 2019 г., съставен в гр. Попово, страните се договарят за следното: „проц. представителство за нива 17.264дка и нива 0.719 дка-идент. в ПК и ИКАР, по КККР, запознаване с договор за наем – 8 ч./ 480 лв., проучване възможност за замяна/компенсация на необр. – 4 ч./ 240 лв., процесуално представителство СлЗ, Обл.упр. за замяна – 20 ч./1209лв. (без ком. р-ди) x 50 лв. (пътуване)" или общо договорено възнаграждение 1920 лв., за което е записано, че е прихваната от преведените на 16.09. 2016 г. В пълномощното към този договор пък е записано, че Н. упълномощава Б. да я представлява пред административни производства пред АГКК, ОСлЗ, Областна управа – Търговище и др., като се снабди със скици и удостоверения за характеристика на имоти (гори и зем.земи), да прави справки и получава документи, да осъществява представителство при изготвяне на горско-стоп. програма и сключване на договор за изпълнението ѝ, и преговори и изготвяне на договор.

По изпълнението на този договор се установяват данни от показанията на свид. С. Сабриев. Той и съпругата му били наематели на ищцата Н., на земеделски земи, за срок от 10 години. Плащали рента, но ищцата искала размерът ѝ да бъде увеличен. В края на месец октомври, началото на ноември 2019 г., провели разговор с адв. Б. по телефона, а след това имало и среща с нея и ищцата, в гр. Попово, в дома на ищцата. Свидетелят казал, че една част от нивите са необработваеми и тогава той и ищцата отишли на място да се уверят в това. След това адв. Б. му казала да си плаща занапред това, което е плащал досега. Срещата продължила около 1 ч. и 30 м.

Не се спори, а и от писмените доказателства се установява още, че на

09.08. 2017 г., Ф. Н. е оттеглила завещание, оставено за съхранение при нот. К. Митков, рег. № 222, Район на действие РС – Шумен, за което е съставен и протокол (приложен на л. 97 от делото). На същата дата – 09.08. 2017 г., на нотариус С. Стоилов, рег. № 024, с район на действие РС – Шумен, Ф. Н. е оставила за съхранение ново саморъчно завещание. И за двете действия са представени копия от сметки по чл. 89 от ЗННД, всяка от които на стойност 36 лв. или общо 72 лв. Не се спори и за това, че на 09.08.2017 г., за съхранение е оставено саморъчно завещание от Ф. Н., в полза на Св. Б., съставено на 02.05. 2017 г. (приложено на л. 118 от делото). В приложените финансови документи за събрана нотариална такса фигурира името на ищцата като платец.

От свидетелските показания на свид. Ангелова се установява, че тя се е грижила и помагала на ищцата срещу заплащане, за период от около две години, от месец март 2018 г., до същия месец 2020 г. През това време ответницата посещавала често ищцата и си говорели по правни въпроси. Два-три месеца след като започнала имало разговор между двете за това, че ищцата иска някой да ѝ окоси тревата в двора на къщата. Един ден ответницата дошла с неин приятел – Ж.. В последствие той косил 3-4 пъти с негова косачка. След това ищцата поискала да ѝ се закупи за нея косачка. Такава била закупена, за което има и писмени доказателства. Стойността е 203 лв. Общо Ж. косил около 6-7 пъти. За тази дейност има съставени РКО, по които платец е Св. Б., а получател Ж. Костов Киров. Като основание за плащане се сочи „Косене на двор, гр. Попово, „Бул. Б...” 28. Периодът е от месец май 2018 г. до 30.09. 2019 г. Получателят живее на съпругески начала с ответницата и е разпитан като свидетел по делото. След това обаче ищцата не харесала закупената косачка и по признание на ответницата се намира в нейно владение.

От показанията на свид. Апостолова се установява също, че по молба на ищцата, ответницата при едно от посещенията си дала на свидетелката сумата от 60 лв., която Ф. Н. ѝ дължала за услугите. В момента нямала в себе си пари и затова помолила адвоката.

Също по молба на Ф. Н. ответницата и нейният приятел купили нови патрони за вратите на жилището ѝ и брава, като за това дали сумата от 100 лв.

По данни на тази свидетелка адв. Б. посещавала Н. веднъж месечно, по

нейно настояване. На конкретни разговори помежду им, свидетелката не присъствала.

Освен за посочените вече случаи, свидетелката дава сведения, че ответницата е била занимавана от ищцата по повод кражба на обеца, за което Б. написала жалба, а Н. заедно със свидетелката посетили прокуратурата, за да я подпише. По повод дарение на манастир, Н. търсела Б., за да се консултира с нея, тъй като вещите били взети, но така и не пристигнали до манастира. Търсели два пъти адв. Б. и във връзка с повреда на климатика, която съдействала да дойде техник, за да го оправи. Н. освен това имала намерение да строи в имота си старчески дом. В тази връзка Н., придружена от нея, ходели три пъти до архитекта на гр. Попово, който ѝ отказал, защото било невъзможно и строежът щял да струва много над 500 хил. лева. Във връзка с тези свои намерения, Н. се обадила два пъти на адв. Б., за съдействие, като след второто обаждане адв. Б. дошла на място в гр. Попово.

От показанията на св. И., се установява, че в началото на м. февруари 2020 г., с нея се свързала Н., която ѝ предложила да поддържа двора ѝ и тя се съгласила. През м. март 2020 г. Н. ѝ заявила, че парите ѝ свършили, но казала, че има да взема пари от Шумен и че трябва да ги получи. Н. започнала да звъни на Б., но същата не отговаряла. След обаждане от друг телефон, в края на м. март 2020 г., Н. се свързала с Б., при който разговор Н. поискала да ѝ се дадат парите, които ѝ били останали. Адвокатката се съгласила, но казала, че първо ще ѝ изпрати справка, за да види Н. какво ѝ дължи. И такава справка получили след Великден. Като видяла каква е справката, ищцата не била на себе си, била много зле. Изобщо не очаквала такова нещо. Дори да очаквала някои разходи, мислела, че има поне около 10 000 лв. По-късно имотът на Ф. Н. – къщата и дворното място, ѝ бил прехвърлен срещу издръжка и гледане.

При установяване на описаните факти, съдът не коментира показанията на свидетелите Ж. Киров – фактически съпруг на ответницата и тези на сина ѝ В. Илиев. Това са хора, които са изключително близки на ответницата и затова заинтересувани от изхода на делото. Затова техните показания се изключват от доказателствата по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

На първо място по отношение на главния иск. Установи се, че между

страните е имало сключен договор за влог, при който ответницата е получила и съхранявала парите, които се дължат на ищцата по воденото гражданско дело. Те са в общ размер на 26 037,39 лв. От тях ищцата признава, че е получила 11 642 лв., от които 1642 лв. за климатик.

Съдът приема, че освен тези пари са й били изплатени на ръка и още 6000 лв. Независимо от това под каква форма е попълнен документът, в случая това е РКО от 15.09. 2018 г., това представлява разписка за получени суми, като в нея е посочено какво представляват. Това е частен документ, който удостоверява, че изявлението за получени 6000 лв. е направено от ищцата, както и това, че парите са от преведените от ЕТ "Б..." на 16.09. 2016 г. Вярно е, че в него не пише кой е броил сумата, но това не намалява доказателствената стойност на изявлението, че парите са получени от Ф. Н.. Подписът под документа е неин и с това се признава получаване на сумата. Т.е. за тази сума не може да има неоснователно обогатяване на ответницата, за сметка на ищцата.

Т.е. съдът приема, че ответницата е изплатила на ищцата сумата от 17 642 лв. от получените на 16.09. 2016 г.

На следващо място, следва ли да се приеме, че между страните има уговорка ответницата да задържи част от сумата, която е съхранявала, на основание договор за правна помощ 76383 от 04.10. 2016 г. Този договор всъщност на първо място съдържа уговорката, че парите, преведени от ЕТ "Б...", ще се съхраняват от адв. Б.. Клаузата "като сумите за лихви и разноси задържи" е в края на договора. Затова съдът приема, че е налице връзка и действително е уговорено, че това е едно допълнително заплащане за адвоката. В този договор се съдържат и други клаузи, но те ще бъдат коментирани малко по-късно, по отношение възражението за прихващане и насрещния иск. Съдът приема обаче, че между страните има уговорка за задържане на тези суми.

Т.е. по силата на договора за влог ответницата се е отчела за 17 642 лв. и пак по силата на друга уговорка може да задържи сумата, изплатена за лихви и разноси, както и за бъдещи услуги. Общо това прави **21 369,39** лв.

По възражението за прихващане.

За сумата от 230 лв. стойност на закупена косачка и консумативи. Както се установи този уред е бил закупен по поръчка на Ф. Н. и занесен в нейния

дом. След като тя не одобрила покупката, тази косачка била върната и се намира във владение на ответника. Т.е. възражението за прихващане в тази част е неоснователно, както е приел и РС – Попово, в която част въззивният съд препраща към тези мотиви, на основание чл. 272 от ГПК.

За сумата 72 лв. се отнася същото. Въззивният съд също приема, че няма доказателства, че парите за таксите за оттегляне и депозирание на завещания са заплатени от ответника. Съставените финансови документи са на името на Ф. Н.. Както се посочи, свидетелските показания на свид. Киров не могат да бъдат приети, на основание, че е фактически съпруг на ответницата.

По отношение на такса от 5,50 лв. не е имало спор пред втората инстанция. Затова се приема, че тази сума следва да се прихване.

По отношение на сумата от 60 лв., платени на свид. Апостолова и сумата от 100 лв. за смяна на патрони и брава, възражението е основателно. Налице са показания на незаинтересуван свидетел, че тези пари са платени по искане на ищцата, от адв. Б. и между тях е имало уговорка подобни разходи да се компенсират от преведените и съхранявани суми от ответницата.

Относно сумата от 700 лв., която се търси на основание уговорка и извършено косене в двора на ищцата от свид. Ж. Киров. Безспорно се установи, че той е посещавал дома на ищцата заедно с ответницата и е косил тревата около 6-7 пъти. Няма обаче свидетелски показания относно това тези услуги да са били извършвани от свидетеля, при договорено с Ф. Н. заплащане и при това от 100 лв. на косене. Представените разписки за платени 700 лв. не съдържат подпис на ищцата. А ответницата и фактическият ѝ съпруг могат да си съставят всякакви документи, които да бъдат в тяхна полза, но не могат да се противопоставят на другата страна. Както се установи отношенията между страните в този период са били много повече от отношения между адвокат и клиент. Съдът приема, че възражението в тази част е неоснователно.

По отношение възражението за прихващане относно договора 76382 от 04.10. 2016 г. за завеждане на дело за лихвите. След като се касае до възражение на основание договор, при оспорване от другата страна, всеки трябва да докаже какво е изпълнил. В случая се установи, че единственото, което е извършила адв. Б., е това да изготви съобщение на електронна си

поща и да го изпрати на едноличния търговец, който е отказал да плати доброволно. Само няколко дни по-късно Ф. Н. се отказва да води дело и адв. Б. не е извършвала процесуално представителство и не е писала и подавала искова молба, не е водено дело. С оглед на това възнаграждение ѝ се дължи само за изготвяне и изпращане на писмената покана. Според тарифата по НМРАВ, съдът счита, че ѝ се дължи сумата от **50** лв. В тази част възражението е основателно.

По възражението за прихващане за сумата от 1500 лв. на основание договор 95258 от 04.10. 2019 г. По този договор също не се установи изпълнение, защото единствените доказателства в тази насока са на фактическия съпруг на ответницата, на които съдът не дава вяра. На практика адв. Б. нито е подавала молби за скици, нито е изготвяла програма. Установи се само, че ищцата сама е посещавала ОСЗГ в гр. Попово, срещала се е с хора от ГС и оттам са ѝ изпратили човек. Изпратен е документ на ответницата по Скайп, тя не го е одобрила и повече нищо не се е свършило.

С оглед на установеното съвпадение за сумата от 820,50 лв. по договор 95259 от 05.10. 2019 г. и по насрещния иск, съдът приема, че след като е направено уточнение по насрещния иск и там се поддържа иска за пълната сума от 1920 лв., то по този договор не се поддържа възражение за прихващане. Това е последното направено уточнение, предявяването на иск предоставя по-голяма защита за страната и затова целият договор следва да се разгледа по претенцията по насрещния иск.

Като заключение, възражението за прихващане според въззивния съд е основателно за сумата от 215,50 лв. С оглед на това, на ищеца се дължи сумата от 4452,50 лв./26 037,39-21 369,39-215,50/.

Има направено евентуално възражение за прихващане, ако ответницата оспори уговорката за задържане на сумата за разноси и лихви.

Тя го е оспорила. На практика това е възражение за суми, които ответницата претендира, че са заплатени лично от нея, вместо ищцата, по гр.д. 159/2016 г. Съдът от друга страна прие, че тази уговорка е валидна. Може да се приеме, че не следва да има произнасяне по това възражение. За пълнота обаче, следва да се изложат кратки мотиви по отношение на това възражение, защото то е свързано с претенцията по насрещния иск.

Това възражение би било основателно само за сумите, които са платени

от сметката на адвокатското дружество и за тях има надлежни документи от банката. Именно по тази причина и съдът приема, че между страните е имало уговорка ответникът да задържи сумата за лихви и разноски, за да се покрият задължения на ищцата по делото, но тези задължения не са в размера, който претендира ответникът. Те са в размер на 916 лв. – за доплащането за държавна такса, за депозит за вещо лице, за експертиза и свидетели. За хонорарите на адв. Б. са налице доказателства по договорите за правна помощ, че са заплатени от ищцата. В този смисъл представените писмени доказателства не бяха опровергани и въззивният съд по този въпрос препраща към мотивите на районния съд.

Но сумата от 916 лв. се компенсира именно с уговорката за задържане на лихвите и разноските по делото. А тази сума надхвърля доста тези пари.

С оглед на това ответницата следва да заплати на ищеца 4552,50 лв.

По насрещния иск, заведен за сумата от 2000 лв., като частичен.

Той касае договора от 04.10. 2016 г., № 76383, за който ищцата Б. твърди, че е договор за текущо правно обслужване, изпълняван в продължение на 40 месеца. По този въпрос въззивният съд се присъединява към мотивите на РС – Попово.

По правило договор за текуща правна помощ може да бъде сключван с ЮЛ или ЕТ, какъвто очевидно не е физическото лице Ф. Н.. Неприемливо е едно физическо лице да се възприема и определя като корпоративен клиент, така както го определя адв. Б..

Сключването на договор за текуща правна помощ, или абонаментно правно обслужване, е за улеснение на търговските дружества и ЕТ, с оглед цялостната им дейност. Приема се, че абонаментното правно обслужване се изразява в юридическо съдействие по всички правни въпроси, възникващи в хода на икономическото им развитие. Срещу заплащане на месечна абонаментна такса (определено в Наредба №1//2004г. в минимум от 400 лв. месечно), и предварително уговорен обем правни услуги, клиентите, които са на абонамент, получават специално внимание и неотложно юридическо обслужване на разумни цени.

Както се установи от показанията на свидетелката И., Ф. Н. изпаднала в шок след като видяла какви претенции има адвокатът Й. Според съда тя

изобщо не е имала намерение да се обвързва по такъв договор. Като е изразила съгласие адвокатът да задържи сумата за разноси и лихви, която надхвърля задълженията ѝ за такси и заключения, тя е предвиждала правните услуги, които ще иска занапред, да бъдат компенсирани с остатъка. И тук се включват консултациите по телефона за дарението за манастира и за други дребни съвети.

От друга страна, сключените след това конкретни договори за правна защита и съдействие, с толкова подробно предвидени разходи за конкретните задачи, са няколко. Ако страните наистина се бяха договорили за текущо правно обслужване, то тогава защо са сключвани тези други договори? Т.е. както ответницата, така и ищцата не са се считали обвързани за такава уговорка.

От друга страна, когато е сключен договор за правно обслужване, адвокатът не поема задължението да изпълни конкретни задачи, а с него той се задължава да поема изпълнението на определени по вид задачи, които ще му бъдат възлагани през определен период от време. В този смисъл и Решение № 94/ 20.04.2021 г. по гр.д. № 2752/ 2020г. на ВКС, IV г.о. В това решение е посочено още, че при изпълнението на този договор адвокатът е обвързан от договор за правна услуга едва след като му е възложена конкретна задача и правото му да получи възнаграждение от полагане на труд, в изпълнение на възложеното му от доверителя по договор за такава услуга, възниква тогава, когато е налице възлагане и положен труд.

С оглед на всички посочени съображения, съдът приема, че по този договор, **извършените от адв. Б. конкретни действия и поръчки, изцяло се компенсират от останалата част от сумата за разноси и лихви, които тя е имала право да задържи.**

Т.е. тази претенция е неоснователна изцяло.

Затова съдът следва да разгледа и претенцията по другия договор 95259 от 05.10. 2019 г. По него се установи, че ответницата е направила консултации по телефона относно съществуващия договор за наем, посетила е гр. Попово, като пътува с автомобил. Срещата там е продължила 1 час и 30 минути, пътят до Попово е малко над 2 часа в двете посоки. Т.е. отделени са около 4 часа за тази дейност и 50 лв. за пътуването за пътни разноси.

Останалите дейности не са извършвани, защото наемателят е заявил, че

той е проучвал въпросите за замяна на необработваемите площи и това било много трудно, нямало смисъл. Затова и подобна дейност не е извършвана, няма снабдяване с документи, не са посещавани държавни органи за снабдяване със скица и други документи.

С оглед на това, сумата, която би следвало да получи ответницата по този договор, в рамките на извършеното, е в размер на 290 лв. Страните обаче се посочили, че дължимите суми се приспадат от внесените по сметката на адвоката. При направено изявление за прихващане, то същото се счита за направено, от момента в който е могло да стане. Т.е. сумата следва да се счита, че е заплатена чрез прихващане. Поради това и за тази претенция насрещният иск е неоснователен.

Това обаче води до намаляване на дължимия остатък към ответницата по главния иск. Или от посочената от съда сума от 4552,50 лв., следва да се приспаднат още 290 лв. Или остават да се дължат по главния иск **4262,50 лв.**

По иска по чл. 86 от ЗЗД – заплащане обезщетение за забава. То се дължи от момента, в който ответницата е била поканена да заплати сумата. Това е станало устно, по телефона, през месец март 2020 г. Тъй като в жалбата няма изложени съображения за неправилност на решението по отношение на частта, за датата от която се дължат лихвите, то въззивният съд счита, че тази дата следва да бъде както е приета от РС – Попово – 01.04. 2020 г. Изчисленията на въззивния съд върху по-малка сума на главницата обаче, надхвърлят сумата, която е присъдена от РС – Попово. Т.е. втората инстанция приема, че се дължи мораторна лихва в размер от 592 лв. за периода от 01.04. 2020 г., до 13.08. 2021 г., върху сумата от 4262,50 лв. Изчислена е на следния сайт: <https://www.calculator.bg>.

При така възприетите факти и правни изводи, съдът намира, че решението на РС – Попово е отчасти неправилно и следва да се отмени частично, в осъдителната част, като искът се отхвърли според посоченото по-горе. В останалата част, **за осъждането за 4262,50 лв., следва да бъде потвърдено, както и за мораторната лихва за сумата от 362,62 лв.** В частта, в която е отхвърлен насрещният, следва да се потвърди.

По разноските. Те следва да се определят според уважения размер на иска в първа инстанция и според размера на уважената жалба.

За първа инстанция искът се уважава на 33% и отхвърля за 77%.

Направените разноси на ищцата са 1951 лв., а на ответника – за адв. хонорар – 2033 лв. по първоначалния иск. При изчисленията и компенсациите, които прави втората инстанция и след съобразяване на присъденото от районния съд, на адвокат П. следва да се заплатят още **446** лв. за първа инстанция. Разноските за ищцовата страна следва да се признаят за **383** лв., като решението за осъждане над този размер следва да се отмени.

За втора инстанция жалбата по първоначалния иск е основателна за 57%. Адвокатският хонорар за този иск е 825 лв. Другата страна е заплатила общо 600 лв. Съдът приема, че 400 лв. от тази сума са по жалбата по първоначалния иск. Дължимите разноси за адв. хонорари са в размер от 470 лв. за адв. П. и 172 лв. за адв. Д.. Страната има право и на останалите 200 лв. от хонорара за отхвърлената част от жалбата или общо 372 лв. Разноските за държавна такса по първоначалния иск на ответницата пред втора инстанция са 181 лв. Според уважения размер на жалбата се дължат 103 лв. Сумите от 372 и 103 лв. следва да бъдат компенсирани и така ответницата следва да заплати на правоприемника на ищцата сумата от **269** лв. А правоприемникът следва да бъде осъден да заплати на адв. П. сумата от **470** лв.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 70 от 02.08. 2021 г., по гр.д. № 520/ 2020 г. на РС – Попово, в следните части:

частта, в която С. В. Б. от гр. Шумен, ЕГН *****, е осъдена да заплати на Ф. Д. Н. от гр. Попово, ЕГН *****, починала в хода на делото пред втора инстанция и заместена в процеса от Ц. Б. Н. от гр. Варна, ул.“Х.С.“ № 49, ЕГН *****, който единствен прие нейното наследство, сума над 4262,50 лв., от общо присъдената 8709,89 лв. – невърнатата парична сума, оставена за съхранение на 16.09. 2016 г., както и в

частта, в която на Ф. Д. Н. от гр. Попово, ЕГН *****, починала в хода на делото пред втора инстанция и заместена в процеса от Ц. Б. Н. от гр. Варна, ул.“Х.С.“ № 49, ЕГН *****, С. Б. следва да заплати за разноси сума над 383 лв., като в тази част постановява следното:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ф. Д. Н. от гр. Попово, ЕГН *****,

починала в хода на делото пред втора инстанция и заместена в процеса от Ц. Б. Н. от гр. Варна, ул.“Х.С.“ № 49, ЕГН *****, против С. В. Б. от гр. Шумен, ЕГН *****, ул.“В.А.“ № 46, вх. 2, ет. 1, ап. 26, иск за осъждане и връщане на парична сума, оставена за съхранение на 16.09. 2016 г. и преведена на основание спечелено гражданско дело № 159/ 2016 г. на РС – Търговище, за **размера над 4262,50 лв. до 8709,89 лв.**

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта, в която е присъдена сумата от 326,62 лв., представляваща мораторна лихва върху присъдената главница за периода от 01.04. 2020 г. до датата на предявяване на иска.

ПОТВЪРЖДАВА решението и в частта, в която е отхвърлен предявеният насрещен иск от С. Б., против Ф. Н. за сумата от 2000 лв. – частичен иск.

ОСЪЖДА С. В. Б. от гр. Шумен, ЕГН *****, ул.“В.А.“ № 46, вх. 2, ет. 1, ап. 26, да заплати на Ц. Б. Н. от гр. Варна, ул.“Х.С.“ № 49, ЕГН *****, правопреемник на Ф. Д. Н. от гр. Попово, ЕГН *****, починала в хода на делото пред втора инстанция, **сумата от 269 лв.** направени по делото разноси пред втора инстанция, според отхвърлената част на жалбата и след компенсация с разностите на другата страна.

ОСЪЖДА Ц. Б. Н. от гр. Варна, ул.“Х.С.“ № 49, ЕГН *****, правопреемник на Ф. Д. Н. от гр. Попово, ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат К. С. П. от АК – Търговище, сумата от 446 лв., доплащане за разноси на първа инстанция, както и да заплати сумата от 470 лв., направени по делото разноси според уважения размер на жалбата, на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата.

В останалите части решението на РС – Попово е влязло в сила като необжалвано.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото по отношение на Т. И. А. от гр. Шумен, ЕГН *****, на основание отказа ѝ от наследството на Ф. Н.. Заверено копие от молбата ѝ за отказ, заедно с препис от решението, да се изпрати на РС – Попово, който следва служебно да впише отказа от наследство, на основание чл. 49 от ЗН, във връзка с чл. 51 и 52 от ЗН.

Решението може да се обжалва, в едномесечен срок от съобщаването му на страните, пред ВКС, при наличието на основания по чл. 280 от ГПК. В

частта относно прекратяване на делото, това е определение и то може да се обжалва от страните в едноседмичен срок от съобщаването му, пред Апелативен съд – Варна, на основание чл. 274, ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____